

§ 7. Postanowienia § 6 nie mają zastosowania do prośb wnoszonych przez generałów (admiratów). Raporty oficerów sztabowych wojska lub marynarki wojennej na stanowiskach dowódców formacji (równorzędnych) i wyższych, przedkłada dowódca okręgu korpusu (równorzędny) Ministrowi Spraw Wojskowych ze swoją opinią, do rozstrzygnięcia.

§ 8. W czasie wojny, na obszarze objętym stanem wojennym, Naczelny Wódz może zarządzić, iż do oficerów wymienionych w § 2 p. I lit. d 2 nie ma być stosowany tryb postępowania, przewidziany w § 6.

§ 9. Zezwolenia na zawarcie małżeństwa wydaje się na piśmie według załączonego wzoru.

§ 10. Od odmownej decyzji przełożonego, właściwego w myśl § 2 do udzielenia zezwolenia na zawarcie małżeństwa, niema środka prawnego.

Jeżeli odmowna decyzja opiera się na braku warunków wymienionych w pkt. a) lub b) § 3, należy podać motywy odmowy do wiadomości oficera, a zarazem w przypadkach na to zasługujących wskazać na postanowienia § 3 ust. 2.

§ 11. Po załatwieniu prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa, należy zwrócić oficerowi przedłożone dokumenty, z wyjątkiem dokumentu wymienionego w § 5 ust. 2 p. 4.

§ 12. Zezwolenie na zawarcie małżeństwa traci swoją moc, jeśli małżeństwo nie zostało zawarte w przeciągu sześciu miesięcy od dnia doręczenia oficerowi zezwolenia.

W przypadkach uzasadnionych stanem zdrowia lub żałobą, może być czasokres 6 miesięcy na prośbę oficera w stanie czynnym, przedłużony na okres dalszych 3 miesięcy przez dowódcę formacji (równorzędnego), w której dany oficer pełni służbę, względnie — o ile chodzi o oficera w stanie nieczynnym, lub oficera inwalidę — przez komendanta garnizonu, do którego złożono raport z prośbą o zezwolenie na zawarcie małżeństwa. W innych przypadkach, lub na czas dłuższy, decyduje o przedłużeniu zezwolenia przełożony, który udzielił zezwolenia na zawarcie małżeństwa.

§ 13. O zawarciu małżeństwa powinien oficer w stanie czynnym złożyć dowódcy formacji (równorzędnemu) w terminie dni 14, licząc od dnia ślubu, pisemny raport z dołączeniem odpisu aktu ślubnego (metryki ślubu). Analogiczne raporty składają oficerowie w stanie nieczynnym, oraz oficerowie-inwalidzi, pozostający w zakładzie utrzymywanym przez Państwo temu komendantowi garnizonu, do którego złożyli raport z prośbą o zezwolenie na zawarcie małżeństwa.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Do prośb o zezwolenie na zawarcie małżeństwa, wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia — mają zastosowanie prze-

pisy niniejszego rozporządzenia z tem, iż przewidziany w § 6 termin 3 miesięcy nie ma do tych prośb zastosowania.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy*

Załącznik do § 9 rozp. Prez. Rz. z dnia 1 kwietnia 1932 r. (poz. 295).

Wzór.

ZEZWOLENIE NA ZAWARCIE MAŁŻEŃSTWA.

Panu
(stopień, imię i nazwisko) (przydział służbowy)
zezwalam w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 kwietnia 1932 r. o małżeństwach oficerów (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 295) na zawarcie małżeństwa z panią
(imię i nazwisko narzeczonej)
córka
(imiona rodziców, nazwisko panińskie matki)

* * * .dn. . . 19 . . r.

(—) podpis

L. S.
(okrągła pieczęć urzędowa)

Ważność niniejszego zezwolenia przedłużam do dnia 19 . . r.

* * * .dn. . . 19 . . r.

(—) podpis

L. S.
(okrągła pieczęć urzędowa)

296.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 1 marca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Sprawiedliwości w sprawie ulg przy spłacie należności Skarbu Państwa, związanych z przebudową ustroju rolnego.

Na podstawie cz. 3 art. 74 i cz. 3 art. 75 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o funduszu obrotowym reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 175), cz. 1 art. 11 i cz. 4 art. 14 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833), cz. 2 art. 9 i cz. 3 art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzeniu meljoracji przy dokonywanej przez urzę-

dy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 320), art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie kieleckim, lubelskim, łódzkim, warszawskim i w zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74), art. 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie wołyńskim, poleskim, nowogródzkim, wileńskim i we wschodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75) zarządza się co następuje:

§ 1. Wstrzymuje się do dnia 31 grudnia 1933 roku, z zastrzeżeniem postanowień § 3, egzekucję płatnych przed dniem 1 stycznia 1932 roku, a nieuiszczonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należności Skarbu Państwa z tytułu:

- a) pożyczek udzielonych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, utworzonego na podstawie art. 75 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1);
- b) reszty ceny kupna za gospodarstwa nabyte z parcelacji gruntów państwowych.

§ 2. Wstrzymuje się do dnia 31 grudnia 1933 roku, z zastrzeżeniem postanowień § 3, egzekucję płatnych przed dniem 1 września 1931 roku, a nieuiszczonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należności z tytułu:

- a) pożyczek udzielonych z sum przeznaczonych na pomoc kredytową przy scaleniu gruntów;
- b) należności za techniczne wykonanie scaleń, za regulację hipotek w związku ze scaleniem gruntów oraz z tytułu opłat przy znoszeniu służebności, z wyłączeniem jednak tych należności, których okres spłaty kończy się w roku 1931;
- c) pożyczek udzielonych z sum przewidzianych w budżecie Ministerstwa Reform Rolnych na pomoc kredytową na meljoracje dokonywane w związku z przebudową ustroju rolnego.

§ 3. Wstrzymanie egzekucji należności na podstawie § 1 i 2 może być cofnięte w razie zalegania dłużnika z uiszczeniem rat przypadających z tytułu tej samej należności w latach 1932 i 1933.

§ 4. Odracza się do dnia 31 grudnia 1933 r. płatne w roku 1932 należności z tytułu pożyczek udzielonych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, o ile pożyczki te ciążyą na gospodarstwach, obciążonych ponadto pożyczką długoterminową w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego; odroczenie to obejmować będzie część należności przypadającą na amortyzację kapitału.

§ 5. Należności odroczone w myśl poprzedniego paragrafu oraz należności objęte postanowieniami § 1 i 2, o ile nie zostaną poddane egzekucji na mocy § 3, będą rozłożone na spłaty kilkuletnie w termi-

nach i na warunkach, określonych przez Ministra Reform Rolnych.

§ 6. Oprocentowanie należności z tytułu pożyczek, udzielonych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, w ratach płatnych w roku 1932 obniża się o 1% w stosunku rocznym; jeżeli na gospodarstwie, obciążonym powyższymi należnościami, ciąży ponadto pożyczka długoterminowa w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego — obniżenie to wynosić będzie 2% w stosunku rocznym.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

297.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W PO-ROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WE- WNĘTRZNYCH

z dnia 4 marca 1932 r.

o ochronie wybrzeża morskiego przez organa Straży Granicznej.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się co następuje:

§ 1. Czynności służbowe, związane z ochroną wybrzeża morskiego spełniają organa Straży Granicznej zarówno na lądzie, jak i na wodzie, posługując się w tym ostatnim wypadku uzbrojonymi łodziami i kutrami.

§ 2. Działalność służbowa organów Straży Granicznej, powołanych do ochrony wybrzeża morskiego, odbywa się na przestrzeni polskich wód terytorjalnych, t. j. w strefie biegnącej wzdłuż wybrzeża w szerokości trzech mil morskich, licząc od linii wybrzeża, oraz na wodach całej zatoki Puckiej, aż do linii przebiegającej między punktem styku granicy polsko-gdańskiej oraz punktem oddalonym o trzy mile morskie w kierunku wschodnim od skrajnego cypla półwyspu Helskiego.

§ 3. Zadaniem organów Straży Granicznej pełniących służbę ochrony wybrzeża morskiego jest zapobieganie i ściganie przestępstw celnych, naruszania granicy państwowej i jej nielegalnego przekraczania.

Zadania powyższe spełniają organa Straży Granicznej przez: